

O ŠÍPKOVÉ RŮŽENCE

„Bylo nebylo mezi časy
zakleté království tam,
v černotě zóny vymíštění.

Duše tátů, maminek a dětí
v záhony pouzder proměněny,
myšlenky jejich, vězením se staly.

Těla jejich takzvaně žijí
na dálku vlnami ovládána,
avšak ničehož nic – netuší.

Pán temnot si život jejich vzal,
své plány jim nadiktoval
na miliardy let pseudožití.

Jak kukly motýlí svět je celý
pro Ducha, duši neveselý,
však poučení zaručeně mají.

Tu jim úsvit věků náhle nastal
jezdec na koni bílém se zjevil
z Nebes v temnotu Světlo zasíl:

„Jsem princ z pohádky
O šípkové Růžence – zvaný,
který přišel vysvobodit
zakleté království.

Pocházím z Nebeského království,
mám milión životů v lidském těle,
brněním mým je láска nebeská,
čistá, jako padlý sníh.“

Vstávej, vstávej z dlouhé noci
pouzdra rozpukoj láskou svojí,
mámo, táto, děti !

Polibkem mocným vás probouzím,
srdce vaše láskou hladím,
mysl konečně odtemním !

Snový pseudoživot vedete
skoncovat s ním teď máte
bratři a sestry z Domova volají !

Šípkové trní – pasystém ovládací
jako domeček z karet
se rázem celý zhroutí.

A toto zakleté království
se z prokletí věků navždy
pravdou a láskou vysvobodí.

S láskou hvězdičkám všem
předal Aštar Šeran svým srdcem.“

*Děkuji ti Aštare moudrý,
a Tobě věčný Stvořiteli
rád předám lidem našim
tyto verše poselství.*

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o stavu
pozemského člověka a duchovní cesta –
např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na
www.vesmirni-lide.cz.*

Sdělení 1993.

Příjal Ivo A. Benda.

10.9.2004.

HLEMÝŽD

„Louka rozkvetlá
rosou ozdobená
domovem zvířátek
rozmanitých bývá.

Hlemýžd má dům
stále na hřbetě
těžký jak zázitek
co volí si majetek.

Myšlenky na věci
žďorby a peníze
hlemýžd si nese
se sebou - domeček.

Ten ho k zemi
pořádně tlačí
pomalu se pachtí
se svým hmotařením.

Myšlenky těžké,
hmotou prosáklé
vězením svaté
jak u nohy koule.

Nic jiného nemá
než touhu hromadit
ta touha majetková
je jeho vězením.

S láskou předal všem,
Ptaah, svým otevřeným srdcem.“

*Děkuji ti milovaný Ptaahu,
děkuji Ti Stvořiteli Prvotní všeho a všech,
rád předám poselství,
lidem, co srdce hladí dech.*

Sdělení 1992.

Přijal Ivo A. Benda.

9.9.2004.

MILOVAT

„Milovat neznamená jen mít rád,
milovat je věřit a pravdu znát.

Milovat je odpustit a znova podat ruce,
milovat je podělit si duši i srdce.“

Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o stavu
pozemského člověka a **duchovní cesta** –
např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na
www.vesmirni-lide.cz.

Sdělení 1990.

Přijala Eva.

6.9.2004.

